

са издигна и ги обгради. При зрѣлището на огнѣветѣ двѣтъ инокини които бѣхъ осѣдени като лютеранки, извикахъ болезнено къмъ духовника си.

— Отче, покаяхмы са, исповѣдайте ны.

Свещеникътъ като изслуша принудителната имъ исповѣдъ прочете имъ прощеніе, и палачытъ ги заведохъ при Франциска за да бѣдѣтъ както и тя одушени. Вързахъ ги до витлото и палачтъ като стегна съ витлото ремька около шията имъ, тѣ заведнахъ престанѣхъ да страдахъ. Мжкытъ на игуменката бѣхъ попродажнителны. Когато палачтъ тури примката на ремька около врата ѝ, Франциска като съзе внезапно сичката си сила протегна рѣцѣ къмъ амфитеатра и извика на инквизитора.

— Беззаконный священниче! бѣди прокле...

Послѣднийтъ слогъ на тѣзи дума са изгуби въ послѣднето издѣхванье на Франциска. Палачтъ толкова силно засука витлото, щото жертвата въ мигъ издѣхна. Не далечъ отъ огъня който истребяше останкытъ на грима иноцы, донъ Карлосъ де Сезо и доблестныйтъ Херрецуело отблѣсвахъ съ твърда рѣшителность увѣщаніята на духовницытъ си. Донъ Карлосъ привързанъ вече о стѣлпъ надъ огъня бѣ освободенъ отъ затулката на устата си. Свещеникътъ, колѣничилъ предъ него съ кръстъ въ рѣка, думаше му безпрестанно — исповѣдай са, чадо мое, да ти са простѣтъ грѣховетѣ.

— Оставй ма спокоенъ! отговори донъ Карлосъ, и като са обърнѣ къмъ палачытъ извика имъ : запалѣте огъня запалѣте огъня.

Палачытъ послушахъ и момькътъ са изгуби въ дыма. Не далечъ отъ него душѣхъ Доминика де Боксасъ и други двама свещенници които показахъ раскаянье за да не бѣдѣтъ изгорены живы. Като са покачи Херрецуело на огъня и нито духовника си слушаше, нито боязнь нѣкоя